

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2022, declarat de avocatul Victor Polivenco, în numele inculpatului

Stratuța Dumitru XXXXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

01.11.2021 - 05.11.2021,

instanța de recurs:

01.12.2021 - 02.06.2022,
23.09.2022 - 07.12.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 05 noiembrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Stratuța Dumitru a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani, iar conform art. 90 alin. (6) lit. c¹) Cod penal, inculpatul a fost obligat să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 14947,26 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că *potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului*, la data de 07 august 2021, în perioada de timp a orelor 04.00-12.00, inculpatul Stratuța Dumitru, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, îndreptate la săvârșirea actelor violente în privința unui membru al familiei, aflându-se la domiciliul amplasat în XXXXX, XXXXXX XXX, XXXXX, împreună cu mama sa Marcova Inga, XXXXX, care în corespundere cu prevederile art. 133¹ lit. a) Cod penal, este membru de familie, în urma unui conflict neîntemeiat apărut între ei, cu scopul cauzării leziunilor corporale, cu un cuțit de bucătărie pe care l-a luat de pe masă, i-a aplicat mamei sale Marcova Inga o lovitură în regiunea claviculei, ca rezultat aceasta căzând la podea, după ce de la locul comiterii faptei s-a eschivat. Urmare a acțiunilor ilegale ale lui Stratuța Dumitru, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202110D0520 din 06.09.2021, părții vătămate Marcova Inga i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă tăiată în regiunea subclaviculară pe stânga cu lezarea venei subclaviculare pe stânga și lobului superior al pulmonului stâng, plexului brahial, complicată cu hemo-pneumotorax pe stânga, șoc hemoragic care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 6 la 12 ani, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite fiind de la 4 ani la 8 ani închisoare, că a recunoscut vina și s-a căit sincer, că este încadrat în grad II de invaliditate, anual fiind examinat și tratat în secția de terapie, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și acordarea posibilității ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptească încrederea ce i s-a acordat.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Rodica Tataru, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare și cu încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare în sumă de 14.947 lei.

Apelanta a invocat că inculpatul a comis o infracțiune gravă în privința unui membru al familiei - mama, concomitent în instanța de judecată aflându-se spre examinare încă o cauză penală de învinuire a acestuia pe fapte analogice de aplicare a violenței în familie în privința bunicii Marcova Tamara, inculpatul locuind împreună cu ambele victime, împrejurări în care aplicarea art. 90 Cod penal în privința acestuia nu este echitabilă.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond urma să ia în considerație nu numai diagnoza acestuia - reumatism, dar și situația părților vătămate, care sunt impuse de a locui în același domiciliu, cu o frică permanentă de

a li se întâmpla ceva, or, acesta prima dată a lovit-o pe bunica în regiunea capului cu o cârjă, a doua oară deja a aplicat violența cu ajutorul cuțitului, consecințele putând fi și mai drastice.

Or, instanța nu trebuie să negligeze drepturile părții vătămate și, indiferent de faptul că inculpatul este unicul său fiu, din motivul fricii de a locui în același apartament cu acesta, aceasta a solicitat aplicarea în privința lui a pedepsei privative de libertate. Mai mult, partea vătămată, urmare a consecințelor leziunilor corporale primite, nu are posibilitatea de a se angaja la serviciu sau să plece peste hotarele țării, nefiind nici obligată să o facă, adică să elibereze apartamentul unde locuiește.

Conform expertize psihiatrice efectuate în privința inculpatului, pe perioada aflării lui în spital pentru efectuarea expertizei, acesta chiar și acolo avea un comportament diferit, uneori agresiv, fără careva remușcări de cele comise.

Pe lângă aceasta, prin sentință, instanța de fond a constatat fapta de care se învinuiește potrivit ordonanței Stratuța Dumitru, dar nu însăși fapta acestuia.

3.1. A declarat apel și avocata Liubovi Guțu, în numele părții vătămate Marcova Inga, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea.

Apelanta a indicat că potrivit raportului de expertiză judiciară psihiatrică, inculpatul nu suferă de careva maladie psihică cronică și evolutivă. Conform stării psihice a avut capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, deci este apt de a acționa cu discernământ.

Mai mult, la moment, în instanța de judecată se mai află pe rol o cauză penală în privința acestuia pe faptul comiterii unei infracțiuni similare, fiind neîntemeiată aplicarea unei pedepse atât de blândă în privința lui.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2022, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Stratuța Dumitru a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 02.06.2022, cu includerea arestării preventive de la 07.08.2021 până la 05.11.2021.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 14.947 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și încadrând juridic just acțiunile lui în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Or, concluziile instanței de fond privind vinovăția inculpatului rezultă din probele administrate, apreciate legal sub toate aspectele, complet și obiectiv și care corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile, pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare și demonstrând pe deplin vinovăția acestuia în sensul învinuirii aduse.

Însă, instanța de fond a admis o eroare de drept prin faptul că nu a constatat fapta pentru care a fost condamnat inculpatul, indicând în sentință că: „*potrivit*

ordonanței de punere sub învinuire din 23.10.2021 și rechizitoriului, Dumitru Stratuța, la data de 07 august 2021...”.

Astfel, instanța de fond, încadrând acțiunile inculpatului în baza 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, nu le-a constatat ca fiind săvârșite de acesta, or, potrivit prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel admite apelul, casând sentința parțial, din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Această situație rezultă și din explicațiile pct. 21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căruia, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecare cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Astfel, Dumitru Stratuța, la 07 august 2021, în perioada de timp a orelor 04.00-12.00, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, îndreptate la săvârșirea actelor violente în privința unui membru al familiei, aflându-se la domiciliul amplasat în XXXXX, XXXXXX XXX, XXXX, împreună cu mama sa Marcova Inga, XXXXX, care, în corespundere cu prevederile art. 133¹ lit. a) Cod penal este membru de familie, în urma unui conflict neîntemeiat apărut între ei, cu scopul cauzării leziunilor corporale, cu un cuțit de bucătărie pe care l-a luat de pe masă i-a aplicat mamei sale Marcova Inga o lovitură în regiunea claviculei, ca rezultat aceasta căzând la podea, după ce de la locul comiterii faptei s-a eschivat.

Urmare a acțiunilor ilegale ale lui Stratuța Dumitru, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202110D0520 din 06.09.2021, părții vătămate Marcova Inga i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă tăiată în regiunea subclaviculară pe stânga cu lezarea venei subclaviculare pe stânga și lobului superior al pulmonului stâng, plexului brahial, complicată cu hemo-pneumotorax pe stânga, șoc hemoragic care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Prin urmare, a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

Totodată, instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptei comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a acestuia, existând temeuri pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, la soluționarea căreia nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, referitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Ori, pedeapsa stabilită nu este echitabilă faptei comise, iar instanța de fond nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, incorect fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal în privința vinovatului.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora. Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Însă, instanța de fond insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Astfel, a fost stabilit că inculpatul nu este la prima abatere, după comiterea infracțiunii de violență în familie asupra mamei, la scurt timp, a comis o altă infracțiune de violență în familie asupra bunicii sale, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 22.12.2021 și decizia Curții de Apel Bălți din 24.05.2022, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Deși inculpatul a comis acțiuni de violență în familie în privința mamei sale, nu a încetat comportamentul infracțional și, la scurt timp, a comis infracțiune de violență în familie în privința bunicii sale, astfel că pedeapsa este prea blândă în raport cu faptele infracționale comise și cu personalitatea acestuia, care este predispus la comiterea actelor infracționale de violență în familie. Mai mult, însăși partea vătămată - mama inculpatului, a solicitat aplicarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, considerând că numai în așa mod poate fi reeducat și corijat.

Deci, inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar aplicarea art. 90 Cod penal în privința lui nu este proporțională cu faptele prejudiciabile săvârșite.

În același timp, instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului a indicat că acesta este încadrat în gradul II de dizabilitate, însă la materialele cauzei penale nu se regăsesc probe în acest sens.

Prin urmare, sunt întemeiate argumentele invocate în apelurile declarate, iar concluzia instanței de fond că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei reale cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, este eronată și neîntemeiată, urmând a fi exclusă.

Or, pedeapsa cu privire de libertate va fi efectivă și va duce la atingerea scopului de reeducare și corijare a inculpatului, precum și la restabilirea drepturilor lezate în urma comiterii infracțiunii, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale.

5. Avocatul Victor Polivenco declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul invocă că, deși instanța de apel a emis o decizie nouă, în mod contradictoriu, a menținut dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive. Or, instanța de apel, neclar și divergent, a pronunțat o decizie nouă în raport cu

învinuirea adusă, totodată, menținând sentința instanței de fond în latura corpurilor delictive.

Totodată, instanța de apel nu a reținut și nu s-a expus asupra probelor apărării în partea ce ține de internarea frecventă a inculpatului în Spitalul Clinic de Psihiatrie, la tratament.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului are drept scop reeducarea condamnatului și nu trebuie să cauzeze suferințe acestuia.

Cu toate că prin raportul de expertiză inculpatul a fost recunoscut responsabil, la stabilirea pedepsei, instanța de apel urma să țină cont de faptul că acesta este diagnosticat cu maladie psihică.

Pe lângă aceasta, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut decizia Curții de Apel Bălți din 24.05.2022, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal. Această decizie însă nu a fost anexată la materialele cauzei ca act judecătoresc definitiv și irevocabil, acuzarea prezentând doar dispozitivul deciziei, pentru care nu a expirat termenul de atac, potrivit paginii oficiale a Curții Supreme de Justiție, fiind înregistrat recursul procurorului împotriva deciziei instanței de apel.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut circumstanțe constatate printr-un act judecătoresc față de care nu a expirat termenul de atac, fiind pronunțată la 24.05.2022.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, raportate la dispozițiile normelor concrete de drept formal și material, în special privind *menținerea sentinței în latura corpurilor delictive* (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în special în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa

are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis o infracțiune din categoria celor grave, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 6 la 12 ani, noile limite fiind de la 4 ani la 8 ani închisoare, cu utilizarea unui cuțit și cauzând victimei, mamei sale, vătămare gravă care prezintă pericol pentru viață, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 90 alin. (1) Cod penal, art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens

(pct. 4. - 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, argumentele recurentului că: „...deși instanța de apel a emis o decizie nouă, în mod contradictoriu, a menținut dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive...” nu sunt raportate sub nicio formă la dispozițiile normelor concrete de drept formal și material (pct. 5. din decizie), iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Polivenco, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2022, în privința inculpatului Stratuța Dumitru XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 20 ianuarie 2023.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico